

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521207157
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7521207157.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému L. O., nar. X. M.Á. XXXX, trvale bytom B. XX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom s.r.o., IČO: 47 445 092, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, v konaní o zaplatenie 7 899,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1 212,39 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9,38 eur od 9. septembra 2021 do 20. septembra 2021, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 93,81 eur od 21. septembra 2021 do 22. apríla 2022, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 600,39 eur od 23. apríla 2022 do 11. augusta 2022, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 212,39 eur od 12. augusta 2022 do zaplatenia zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,30 % proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26. októbra 2021 sa pôvodný žalobca - obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca" alebo "právny predchodca žalobcu," prípadne "postupca" či "banka") - domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 7 899,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 899,27 eur od 30. marca 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že z titulu zlúčenia je pôvodný žalobca právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, ktorá dňa 27. januára 2017 uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke, evidenčné č. XXXXXXXX, autorizačný kód: XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 10 000,00 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 84-och mesačných splátkach v sume 211,86 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 17 796,24 eur. Z vyššie uvedenej zmluvy žalovaný uhradil do dňa podania žaloby sumu 5 821,96 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, respektíve jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca listom z 26. januára 2019, označeným ako Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Keďže žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, pôvodný žalobca dňa 19. marca 2019 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z 24. marca 2019 označeným

ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 13 594,50 eur, pozostávajúcu zo súčtu splátok predpísaných do zosplatenia spolu vo výške 5 296,50 eur (25 x 211,86 eur) a sumy po zosplatení vo výške 8 298,00 eur, pričom uhradil sumu 5 821,96 eur, predstavujúcu sumu riadnych splátok poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky pôvodného žalobcu boli aj náklady vo výške 126,73 eur, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Celkový dlh žalovaného tak ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 7 899,27 eur (13 594,50 eur + 126,73 eur - 5 821,96 eur). Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti, keďže Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Pôvodný žalobca súčasne poznamenal, že zmluvnú pokutu vo výške 972,79 eur, vyplývajúcu z predložených listinných dôkazov, si v tomto konaní neuplatňuje.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca v žalobe označil a súdu predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX z 27. januára 2017, vrátane Prihlášky k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky, Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, evidenčné číslo zmluvy: XXXXXXXXXXX, osobitne podpísaných žalovaným dňa 27. januára 2017, Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, číslo zmluvy: XXXXXXXXXXX, osobitne podpísanej žalovaným 27. januára 2017, a Informácie v zmysle zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov, ďalej Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, podpísané žalovaným 27. januára 2017, Informácie o finančnom sprostredkovaní, osobitne podpísané žalovaným dňa 27. januára 2017, fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, fotokópie výplatných pások žalovaného za obdobia 11/2016 a 12/2016, Výpis zo systému právneho predchodcu pôvodného žalobcu, zachytávajúci proces schvaľovania pôžičky, vyhotovený dňa 27. januára 2017, Predžalobnú upomienku z 26. januára 2019 s fotokópiou doručanky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019 a Prehľad splátok a úhrad žalovaného k č. zmluvy XXXXXXXX za obdobie od 27. januára 2017 do 31. augusta 2021 a osvedčený odpis Notárskej zápisnice, sp. zn. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, z 11. decembra 2017.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 23. novembra 2021, pôvodný žalobca v reakcii na výzvu súdu k dôvodnosti žalobou uplatnených nákladov vo výške 126,73 eur oznámil, že podanú žalobu berie čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie 126,73 eur z titulu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Vzhľadom na uvedené pôvodný žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 7 772,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 772,54 eur od 30. marca 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

5. S poukazom na § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") súd nerozhodoval o čiastočnom späťvzatí žaloby, ku ktorému došlo uvedeným podaním pôvodného žalobcu, a vo veci konal ďalej o zvyšku nároku uplatneného žalobou bez rozhodovania o zastavení konania v časti vymedzenej čiastočným späťvzatím žaloby.

6. V zmysle návrhu pôvodného žalobcu v rozsahu po čiastočnom späťvzatí súd dňa 30. novembra 2021 vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu dňa 15. decembra 2021 v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, následkom čoho došlo v zmysle § 267 ods. 4 CSP k zrušeniu platobného rozkazu ex lege.

7. V podanom odpore žalovaný uviedol, že uplatnený nárok neuznáva, a žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Poukázal na to, že pôvodný žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená jeho bonita v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, citujúc § 11 ods. 2 uvedeného zákona. Žalovaný ďalej spochybnil súlad nároku pôvodného žalobcu na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky so zákonom, zdôrazniac, že pôvodný žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky. Žalovaný tiež zastával názor, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, čo usudzoval z toho, že pôvodný žalobca nepredložil k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti doručku. Vychádzajúc z § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a citujúc z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010, sa žalovaný domnieval, že z dôvodu, že pôvodný žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti sa dostalo do sféry jeho dispozície, pôvodný žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v

ňom vyjadrenej, a preto takéto Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky. Vzhľadom na uvedené mal za to, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Dodal, že mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 poslednej vety Občianskeho zákonníka.

8. V reakcii na odpor podaný žalovaným pôvodný žalobca v podaní z 27. januára 2022 trval na tom, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady pre vyhlásenie okamžitej splatnosti dlhu, teda existenciu dohody o zosplatnení dlhu v čl. 9 bode 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Vysvetlil, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo žalovanému zasielané len obyčajnou poštou, keďže pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Dodal, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky nastanú spätne momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom, a teda žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. V súvislosti s overovaním bonity žalovaného pôvodný žalobca predovšetkým zdôraznil, že občiansky preukaz žalovaného nebol odcudzený a žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Poukázal na to, že žalovaný výplacnými páskami za mesiace november 2016 a december 2016 preukázal výšku svojho mesačného príjmu. Dodal, že žalovaný preukázal aj mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná.

9. Žalovaný na repliku pôvodného žalobcu, ktorá mu bola doručená 4. februára 2022, reagoval písomným podaním z 9. februára 2022. V ňom zotrval na tvrdení, že veriteľ nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti ustanovené v uvedenom zákonom ustanovení, následkom čoho sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ zároveň nebol oprávnený vyžadovať jeho jednorazové splatenie. Dôvodil tým, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak to ho nezbavuje povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, teda aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Zdôraznil, že veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný / domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Žalovaný tiež opätovne vyslovil presvedčenie, že z logického výkladu i systematického výkladu ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje dva úkony, a to výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Zhrnúc, že pôvodný žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do jeho dispozičnej sféry pred dorúčením žalobného návrhu, uzavrel, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

10. Dňa 10. februára 2022 pôvodný žalobca doručil súdu doplnenie svojho vyjadrenia z 27. januára 2022 vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný uviedol v žiadosti príjem 855,00 eur a tento bol overený výplacnou páskou za december 2016 na sumu 855,05 eur a za november 2016 na sumu 831,44 eur. Žalovaný ďalej uviedol, že je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť ani mesačné finančné náklady a iné mesačné výdavky. Pôvodný žalobca zdôraznil, že pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol dňa 27. januára 2017 vykonaný dopyt do registra NRKI, ktorým boli zistené reálne mesačné finančné náklady vo výške 267,00 eur, a následne bol vykonaný prepočet schopnosti splácať, pri ktorom veriteľ vychádzal z údajov o výške príjmu žalovaného: 855,00 eur, o výške iných mesačných výdavkov (napríklad SIPO, náklady na bývanie, telefón - uvedené klientom): 0,00 eur, o výške mesačných finančných nákladov (splátky úverov, hypoték, lízingov - uvedené klientom) 0,00 eur, o počte nezaopatrených detí: 0, o výške životného minima žalovaného: 198,09 eur, o výške mesačných splátok žalovaného uvedených v registri NRKI (splátkové operácie): 267,00 eur a o výške mesačných splátok žalovaného uvedených v registri NRKI (kreditné operácie vrátane stavebných úverov, ktoré sa nachádzajú v kreditných operáciách) 0,00 eur. Vychádzajúc z uvedených údajov dospel veriteľ k výsledku, že rozdiel medzi príjmami a výdavkami žalovaného predstavuje suma vo výške 389,91 eur, pričom splátka poskytnutého úveru bola dojednaná vo výške 211,86 eur. Pôvodný žalobca zhrnul, že keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako výška požadovanej splátky, bola žiadosť schválená. Zastával názor, že bonita žalovaného bola vzhľadom na uvedené posúdená s odbornou starostlivosťou. V prílohe doplnenia vyjadrenia pôvodný žalobca okrem už skôr predložených

fotokópií výplatných pásov žalovaného za november 2016 a december 2016 predložil Výsledok dopytu z registra NRKI.

11. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 5. mája 2022, pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi ním a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava ako postupníkom, bola jeho pohľadávka voči žalovanému, zaplataenie ktorej je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania. K návrhu pôvodný žalobca priložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017, Dodatok č. 5 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, uzavretý dňa 30. novembra 2021, Žiadosť o postúpenie a prevod zo 7. apríla 2022, prevzatú 19. apríla 2022, Prílohu č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a Oznámenie o postúpení pohľadávky z 22. apríla 2022, adresované žalovanému.

12. Uznesením č. k. 10Csp/61/2021-109 z 30. mája 2022, právoplatným dňa 18. júna 2022, súd vyhovel návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. (ďalej len "žalobca").

13. V reakcii na podanie žalovaného z 19. mája 2022, v prílohe ktorého predložil výpis z účtu, preukazujúci úhrady počas súdneho konania, žalobca dňa 17. augusta 2022 doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby. S poukazom na to, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 1 212,39 eur, a to dňa 8. septembra 2021 v sume 9,38 eur, dňa 20. septembra 2021 v sume 84,43 eur, dňa 22. apríla 2022 v sume 506,58 eur a dňa 11. augusta 2022 v sume 612,00 eur, žalobca z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzal žalobu v časti o zaplataenie sumy 1 212,39 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a súdu navrhol, aby konanie v tejto časti zastavil a rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku. Zároveň upravil petit žaloby tak, že navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplataiť mu sumu 6 560,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 772,54 eur od 30. marca 2019 do 8. septembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 763,16 eur od 9. septembra 2021 do 20. septembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 678,73 eur od 21. septembra 2021 do 22. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 172,15 eur od 23. apríla 2022 do 11. augusta 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6 560,15 eur od 12. augusta 2022 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 18. novembra 2022, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu ani ich právni zástupcovia, ktorí svoju neúčast' vopred ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný zároveň spolu s ospravedlnením predložil aj výpis z účtu preukazujúci úhrady žalovaného počas súdneho konania a pre prípad, že by žalobca zobral žalobu v tejto časti čiastočne späť, uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím. Súčasne k otázke platnosti postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky, citujúc z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, a z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. novembra 2019, sp. zn. 1 Obdo 92/2018, označil za právne irelevantný poukaz žalobcu na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, argumentujúc tým, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia, a nie následne po doručení žaloby. Poznamenal, že Predžalobnú upomienku i Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., teda nebankový subjekt, pričom § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje výzvu banky. Žalovaný tiež doplnil, že právny predchodca pôvodného žalobcu nepreveril jeho úverové zaťaženie v žiadnom bankovom registri, pri poskytovaní úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a preto nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Z dôvodu, že pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neboli splnené podmienky a v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, v rozpore s § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch došlo k postúpeniu tzv. živého úveru. Keďže nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani

dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

15. Podľa § 144 ods. 1 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

17. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

18. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu sčasti späť, a tak prejavil vôľu, aby súd o žalobe vo vyššie vymedzenej časti ďalej nekonal a vo veci v predmetnom rozsahu meritórne nerozhodol, súd, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 a ods. 2 CSP, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 1 212,39 eur s príslušenstvom zastavil (výrok I.). Žalovaný s takýmto procesným postupom súhlasil, hoci jeho súhlas nebol potrebný, pretože akékoľvek jeho stanovisko k uvedenému čiastočnému späťvzatiu žaloby by s ohľadom na znenie ustanovenia § 146 ods. 1, druhá veta, CSP nemalo vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania žiadnu relevanciu, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a zároveň v predmetnej veci nejde ani o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP.

20. Po čiastočnom späťvzati žaloby a jemu zodpovedajúcom rozhodnutí o zastavení konania v príslušnej časti ostalo predmetom konania zaplatenie sumy 6 560,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 772,54 eur od 30. marca 2019 do 8. septembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 763,16 eur od 9. septembra 2021 do 20. septembra 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 678,73 eur od 21. septembra 2021 do 22. apríla 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 172,15 eur od 23. apríla 2022 do 11. augusta 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6 560,15 eur od 12. augusta 2022 do zaplatenia a náhrada trov konania.

21. Súd sa následne oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní pôvodného žalobcu, žalobcu i žalovaného, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalujúcej i žalovanej strany, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

22. Dňa 27. januára 2017 uzavreli právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej len "právny predchodca pôvodného žalobcu" alebo aj "spoločnosť"), ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len "Zmluva") (č. I. 10-18 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v celkovej výške 10 000,00 eur (čl. III. Zmluvy) a záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto Zmluve (čl. IX. bod 1., bod 5. ods. 5.4, bod 6. ods. 6.1 Zmluvy). Výška splátky bola určená sumou 211,86 eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov boli uvedené v Splátkovom kalendári obsiahnutom v čl. X. tejto Zmluvy. Počet splátok bol 84 s tým, že prvá splátka bola splatná 20. februára 2017 a termín konečnej splatnosti bol určený dňom 20. januára 2024. V Zmluve bola ďalej uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj len "RPMN") vo výške 19,90 %, fixná ročná úroková sadzba vo výške 19,90 %, odplata vo výške 19,90 %, údaj o priemernej hodnote RPMN vo výške 9,27 %, údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty vo výške 20,00 %. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, tak v zmysle Zmluvy predstavovala 17 796,24 eur, a teda celkové náklady spotrebiteľa boli v Zmluve vyjadrené údajom vo výške 7 796,24 eur. Doba trvania Zmluvy bola určená do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto Zmluvy (čl. III. Zmluvy). Poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky nebolo dojednané (čl. IV. Zmluvy).

Obsahom čl. I. Zmluvy boli Osobné údaje o klientovi a čl. II. Zmluvy Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii. Z týchto častí Zmluvy vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia Zmluvy ženatý, nemal žiadnu vyživovaciu povinnosť, bol zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom 855,00 eur a s mesačnými finančnými výdavkami (napríklad splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 0,00 eur a inými mesačnými výdavkami (napríklad SIPO, telefón, náklady na bývanie) vo výške - neuvedenej.

V čl. IX. bode 9. (Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta) ods. 9.2 Zmluvy je dojednané vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky tak, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

23. Z Výpisu zo systému právneho predchodcu pôvodného žalobcu, zachytávajúceho proces schvaľovania pôžičky, vyhotoveného dňa 27. januára 2017 (č. I. 20 spisu), súd zistil, že podľa interného systému právneho predchodcu pôvodného žalobcu na posudzovanie schopnosti spotrebiteľov splácať úvery bolo v možnostiach žalovaného hradiť mesačné splátky až vo výške 362,97 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný požadoval úver so splátkami vo výške 211,86 eur, bol mu tento schválený.

24. Z fotokópií pôvodným žalobcom predložených výplatných pásov žalovaného (č. I. 14 p.v. spisu) vyplýva, že ako mzdu za mesiac november 2016 žalovaný obdržal na účet sumu 831,44 eur a za mesiac december 2016 sumu 855,05 eur.

25. Pôvodný žalobca súdu dodatočne predložil aj Výsledok dopytu z registra NRKI (č. I. 70-72 spisu), vytvorený dňa 27. januára 2017. Podľa v ňom obsiahnutých dát žalovaný k uvedenému dňu splácal dva spotrebiteľské úvery, a to mesačnými splátkami vo výške 87,00 eur a 180,00 eur. Celkové mesačné splátky žalovaného tak predstavovali sumu vo výške 267,00 eur.

26. Z osvedčeného odpisu Notárskej zápisnice, sp. zn. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, vydaného 11. decembra 2017 (č. I. 5-9 spisu), vyplýva, že v uvedený deň spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúca spoločnosť a Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s. ako nástupnícke spoločnosti uzavreli projekt rozdelenia zlúčením.

27. Listom z 26. januára 2019, označeným ako Predžalobná upomienka a vyhotoveným a odoslaným pôvodným žalobcom, t.j. Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (č. I. 20 p.v. spisu), pôvodný žalobca žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu eviduje k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX, evidenčné č. XXXXXXXX, uzavretej 27. januára 2017, nedoplatok na splátkach v celkovej výške 605,58 eur, a žalovaného žiadal o jeho bezodkladnú úhradu s upozornením, že ak do 5. marca 2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie doručanky (č. I. 21 spisu) vyplýva, že zásielka obsahujúca predmetnú listinu bola odoslaná pôvodným žalobcom a žalovaným bola prevzatá dňa 4. februára 2019.

28. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, vyhotoveného dňa 24. marca 2019 pôvodným žalobcom, t.j. Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (č. I. 21 p.v. spisu), vyplýva, že pôvodný žalobca žalovanému oznámil, že keďže napriek výzve na doplatenie splatných splátok a upozorneniu na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradil, stal sa jeho dlh zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX splatným v celom rozsahu. Zároveň ho informoval, že dlžná čiastka predstavuje k uvedenému dňu sumu v celkovej výške 9 092,13 eur a táto sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania.

29. Z Prehľadu splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. XXXXXXXX súd zistil, že celkom 21 platieb po 211,86 eur, jedna platba vo výške 30,00 eur a jedna platba vo výške 24,49 eur, uskutočnené žalovaným v období od 17. februára 2017 do 27. februára 2019, boli započítané na úhradu spolu 21 celých splátok predpísaných žalovanému a splatných v období od 20. februára 2017 do 20. októbra 2018 a časť 22. splátky splatnej 20. novembra 2018 vo výške 54,49 eur, ktorá tak ostala neuhradená vo výške 157,37 eur. Na následne predpísané splátky, každú vo výške 211,86 eur, splatné 20. decembra 2018, 20. januára 2019 a 20. februára 2019, už žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Ku dňu 19. marca 2019 potom v Prehľade splátok a úhrad figuruje ako predpis splátky suma vo výške 8 298,00 eur. Po uvedenom dátume žalovaný

uhradil dňa 27. marca 2019 sumu vo výške 48,97 eur, dňa 29. apríla 2019 sumu vo výške 69,37 eur, dňa 24. mája 2019 sumu vo výške 69,37 eur, dňa 25. júna 2019 sumu vo výške 69,37 eur, dňa 31. júla 2019 sumu vo výške 69,37 eur, dňa 6. septembra 2019 sumu vo výške 44,17 eur, dňa 17. októbra 2019 sumu vo výške 44,17 eur, dňa 18. decembra 2019 sumu vo výške 132,51 eur, dňa 19. februára 2020 sumu vo výške 44,17 eur, dňa 11. marca 2020 sumu vo výške 44,17 eur, dňa 27. mája 2020 sumu vo výške 132,51 eur, dňa 27. augusta 2020 sumu vo výške 120,87 eur, dňa 25. novembra 2020 sumu vo výške 120,87 eur, dňa 26. februára 2021 sumu vo výške 120,87 eur, dňa 30. júna 2021 sumu vo výške 161,16 eur a dňa 18. augusta 2021 sumu vo výške 26,49 eur. Spolu tak na úver uhradil sumu vo výške 5 821,96 eur (č. I. 22-23 spisu).

30. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

31. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

32. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 7. novembra 2017 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

33. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 26. septembra 2018 (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
- b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. mája 2017 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

36. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

40. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

41. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

42. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

43. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

44. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

45. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných

potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

46. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

47. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

48. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

49. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

50. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

51. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

52. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

53. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

54. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

55. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. januára 2017 (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

56. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27. januára 2017 bola medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a žalovaným uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej právny predchodca pôvodného žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver v sume 10 000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Rovnako, nesporným bolo tvrdenie žalobcu, že žalovaný neplnil dohodnuté splátky riadne a včas a že do dňa podania žaloby uhradil len sumu vo výške 5 821,96 eur a po podaní žaloby ďalších 1 212,39 eur. Na druhej strane, z prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, uplatnených v priebehu konania sporovými stranami, vyplynulo, že sporné medzi nimi ostali tvrdenia o overení bonity žalovaného, o platnosti predčasného zosplatnenia zostatku úveru z dôvodu nedodržania podmienok predvídaných § 565 Občianskeho zákonníka a z toho vyplývajúce tvrdenie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

57. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že z dôvodu, že žalovaný účinne poprel splnenie podmienok na predčasné zosplatnenie zostatku úveru, je žaloba žalobcu nedôvodná. Medzi žalovaným a právnym predchodcom pôvodného žalobcu bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd vyhodnotil ako úverovú zmluvu, riadiacu sa režimom Obchodného zákonníka, a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca pôvodného žalobcu používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z. z., pretože právny predchodca pôvodného žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z.

58. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nielen s ohľadom na jej spornosť medzi sporovými stranami, ale aj (ex offa) nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola, a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale právny predchodca pôvodného žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá na základe projektu rozdelenia zlúčením zanikla a jej nástupníckou spoločnosťou sa stala banka - Všeobecná úverová banka, a.s. - ako aj tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola pôvodným žalobcom ako bankou postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

59. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu - žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

60. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobcom predloženými dôkazmi nebola preukázaná jeho aktívna vecná legitímácia, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

61. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách, ale aj v zákone č. 129/2010 Z. z. a vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu (lex specialis). Postúpenie pohľadávky (cesia), všeobecne upravené v § 524 Občianskeho zákonníka, spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nový veriteľ (postupník) na základe medzi nimi uzavretej zmluvy. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník, ktorý tak nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

62. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymedzené vo vyššie citovanom § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorých vyplýva, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené všetky tam upravené podmienky, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak je klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase jej postúpenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, ktorý nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, v zmysle ktorého nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

63. Z uvedeného a z označených zákonných ustanovení je zřejmé, že nielen v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba taká pohľadávka banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy nasledujúcej po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. To znamená, že predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky je konečná splatnosť alebo účinné zosplatenie pohľadávky a zároveň kvalifikovaná výzva dlžníkovi upozorňujúca ho na nesplnenie jeho zmluvných povinností s možnosťou okamžitého zosplatenia pohľadávky a jej postúpenia na iný subjekt.

64. Z predloženej Zmluvy je zřejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 20. januára 2024, teda v čase účinnosti postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej zostatku poskytnutého úveru (k 19. aprílu 2022) mohol byť tento splatný v celom rozsahu iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

65. Žalobca v konaní preukazoval účinné zosplatenie pohľadávky listinnými dôkazmi, a to Predžalobnou upomienkou z 26. januára 2019 s fotokópiou doručky a Oznamením o vyhlásení

okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019. V zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru za predpokladu, že takéto oprávnenie veriteľa bolo zmluvnými stranami dohodnuté, že spotrebiteľ bol na uplatnenie tohto práva upozomený v lehote nie kratšej ako 15 dní, že od omeškania so zaplatením splátky uplynuli tri mesiace a že k realizácii tohto práva pristúpi do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ako na to správne poukázal žalovaný, k uvedeným podmienkam pre zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy pristupuje v prejednávacom prípade požiadavka, osobitne vyplývajúca pre pohľadávky zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spočívajúca v hodnovernom preukázaní [§ 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], že veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver [§ 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.] v rozsahu a kvalite predpísanej ustanovením § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z.

66. Dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok žalobca preukázal predložením Zmluvy, v čl. IX., bode 9., ods. 9.2 ktorej bolo dojednané oprávnenie právneho predchodcu pôvodného žalobcu v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od klienta (žalovaného) zaplatenie celej pohľadávky banky.

67. Rovnako, splnenie podmienky vyžadovanej pre zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a contrario v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. mal súd na podklade v konaní predložených listinných dôkazov za spoľahlivo preukázané. V tomto smere sa preto nemohol stotožniť s tvrdením žalovaného, že v konaní nebolo preukázané vynaloženie odbornej starostlivosti v súvislosti s posudzovaním jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. K žalobe pripojené kópie výplatných pásov žalovaného, pôvodným žalobcom dodatočne predložený Výsledok dopytu z registra NRKI a napokon aj Výpis zo systému právneho predchodcu pôvodného žalobcu, dokumentujúci schvaľovací proces, bez pochybností svedčia o tom, že veriteľ (právny predchodca pôvodného žalobcu) postupoval pred poskytnutím spotrebiteľského úveru so zákonom požadovanou odbornou starostlivosťou, keď údaje o finančnej situácii uvádzané žalovaným v Zmluve v súlade s § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. preukázateľne overil vo vzťahu k výške jeho príjmu výplatnými páskami za mesiace bezprostredne predchádzajúce mesiacu, v ktorom bola Zmluva uzavretá, zároveň vykonal v zmysle § 7 ods. 2 a § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. vlastné zisťovanie peňažných záväzkov žalovaného dopytom do jedného zo zákonom predvídaných registrov, a napokon takto získané a overené aktuálne informácie o príjmoch a peňažných záväzkoch žalovaného, zohľadniac aj životné minimum, podrobil vyhodnoteniu s pozitívnym záverom. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že v konaní bolo hodnoverne preukázané [ako to vyžaduje ustanovenie § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], že veriteľ vynaložil odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver [§ 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], a to v rozsahu a kvalite predpísanej ustanovením § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z.

68. Na druhej strane súd si osvojil tvrdenie žalovaného o neplatnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru z dôvodu jeho rozporu s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z naposledy označených ustanovení Občianskeho zákonníka možno vyvodiť, že v prípade záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv je povinnosťou veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia takéhoto záväzku pred tým, ako k jeho samotnému zosplatneniu dôjde. Pre účinné zosplatnenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy sa teda vyžadujú dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Predpokladom riadneho zosplatnenia dlhu je potom riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje využiť právo veriteľa požiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V posudzovanej veci pôvodný žalobca Predžalobnou upomienkou z 26. januára 2019, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 4. februára 2019, čo potvrdzuje doručka nachádzajúca sa v súdnom spise na č. I. 21. Žalobca v spore tvrdil, že jeho právny predchodca zosplatnil úver dňa 19. marca 2019. Uvedené tvrdenie však v konaní nebolo preukázané, keďže žalobca nepredložil a ani obsahom spisu nie je žiaden jednostranný právny úkon, preukazujúci prejav vôle pôvodného žalobcu - Všeobecnej úverovej banky, a.s. - o zosplatnení úveru k 19. marcu 2019. Jediným listinným dokladom je písomnosť

označená ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019. Z toho musel súd vyvodiť, že prejavená vôľa pôvodného žalobcu na predčasné zosplatenie úveru je datovaná najskôr k 24. marcu 2019. V Prehľade splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. XXXXXXXX je síce k 19. marcu 2019 uvedená informácia o predpise splátky vo výške zodpovedajúcej zosplatennej sume úveru, avšak celkom očividne ide len o interný doklad pôvodného žalobcu, ktorý vo vzťahu k žalovanému ako adresátovi jednostranného právneho úkonu - zosplatenia úveru nemá žiadne právne účinky. Súd v tejto súvislosti zastáva názor, že nielen písomné upozornenie a výzva na úhradu dlžnej sumy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale aj samotná následná realizácia práva veriteľa na predčasné zosplatenie úveru, ktorý sa mal uhrádzať v splátkach, z dôvodu neplnenia povinnosti zo strany dlžníka, má povahu jednostranného právneho úkonu adresovaného dlžníkovi (žalovanému). V danom prípade teda nenastáva automatická splatnosť poskytnutého úveru neuhradením čo i len jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace v zmysle § 53 ods. 9 s použitím § 565 Občianskeho zákonníka, ale naopak, vychádzajúc z toho, že zosplatenie úveru je právom (nie však povinnosťou) veriteľa, je toto právo, t.j. uplatniť zosplatenie úveru, viazané na prejav vôle veriteľa voči dlžníkovi, že si takéto právo aj uplatňuje. Z povahy takéhoto uplatnenia práva veriteľa vyplýva, že sa nemôže jednať o žiaden interný alebo navonok nerozpoznateľný úkon a postup veriteľa, ale naopak, musí sa jednať o taký prejav vôle realizovaný rozpoznateľným spôsobom navonok voči jeho adresátovi, t.j. o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlžníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. Zároveň, ako už súd konštatoval vyššie, z ustanovenia § 565, poslednej vety, Občianskeho zákonníka vyplýva, že toto právo veriteľa je možné uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Preto hoci si zmluvné strany v čl. IX. bode 9., ods. 9.2 Zmluvy dohodli právo veriteľa na predčasné zosplatenie úveru, k jeho realizácii mohol veriteľ pristúpiť výhradne za splnenia zákonných podmienok vyžadovaných ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20. novembra 2018 (ako to vyplýva z Predžalobnej upomienky), potom veriteľ (pôvodný žalobca) mohol uplatniť právo na zosplatenie úveru pre omeškanie žalovaného s úhradou tejto splátky po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), t.j. najskôr po 20. februári 2019, avšak zároveň najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 20. marca 2019, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci (ako vyplýva z predmetnej Zmluvy). V danom prípade však pôvodný žalobca takto nepostupoval. Žiaden úkon, na základe ktorého by ako veriteľ preukázateľne uplatnil právo zosplatiť úver do 20. marca 2019, sa totiž v súdnom spise nenachádza. Interný doklad pôvodného žalobcu - Prehľad splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. XXXXXXXX, z ktorého má vyplývať zúčtovanie celej neuhradenej sumy úveru k 19. marcu 2019, bez toho, aby bolo preukázané uplatnenie práva veriteľa voči dlžníkovi na zosplatenie úveru ako jednostranného právneho úkonu do tohto dátumu, považoval súd za irelevantný. Naopak, z vykonaného dokazovania preukázateľne vyplynulo, že navonok prejavil právny predchodca žalobcu (pôvodný žalobca) vôľu zosplatiť úver až dňa 24. marca 2019, t.j. až po splatnosti splátky splatnej dňa 20. marca 2019. Vzhľadom na uvedené, vychádzajúc zo znenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nebolo možné priznať dotknutému Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019 účinky platného zosplatenia úveru (podobne R 4/2021).

69. Možno teda zhrnúť, že v režime § 565 Občianskeho zákonníka nenastáva splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so zaplatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o splnenie celku, na ktorý je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. Toto svoje právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Uplatnenie práva na predčasnú splatnosť úveru (predčasné zosplatenie) je právnym úkonom, keďže jeho dôsledkom dochádza k zmene záväzku, keď sa spôsob úhrady záväzku v splátkach mení na povinnosť uhradenia pohľadávky v celom rozsahu. Bez toho, aby boli zosplateniu úveru priznané účinky právneho úkonu, by nemohlo dôjsť k zmene pôvodného záväzku, a to k zmene dohodnutého spôsobu úhrady z formy splátok na povinnosť úhrady záväzku v celku. Súd sa preto nemohol stotožniť s názorom žalobcu, že ním predložená listina - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019 má len deklaratórny charakter.

70. Navyše, súd si osvojil aj argumentáciu žalovaného, vychádzajúcu z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010 (R 27/2011), majúc za to, že účinky žiadosti veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, respektíve jej neuspokojeného zvyšku, ako jednostranného adresovaného právneho úkonu sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Odhliadnuc od neplatnosti predčasného zosplatenia úveru pre jeho rozpor s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, totiž zo strany žalobcu nebolo, a to napriek žalovaným explicitne artikulovanej námietke, preukázané ani len samotné doručenie predmetnej listiny

- Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24. marca 2019. Tvrdenie žalobcu, že uvedená listina bola jeho právnym predchodcom žalovanému doručovaná, nebolo podložené žiadnym listinným dôkazom, pričom žalovaným bolo rozporované, a preto súd nemohol považovať za preukázané, že predmetná písomnosť sa dostala do sféry dispozície žalovaného.

71. Pokiaľ žalujúca strana v replike dôvodila tým, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby, takémuto tvrdeniu nebolo možné vzhľadom na vyššie uvedené závery o nevyhnutnej povahe zosplatnenia úveru ako jednostranného právneho úkonu priznať žiadne účinky. V prejednávanej veci nie je možné priznať samotnému dorúčeniu žaloby účinky zosplatnenia úveru, keďže dorúčeniu žaloby nepredchádzali úkony veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo tvrdené ani nebolo a nebolo to ani preukazované, a rovnako, žalobca ani len netvrdil, že by doručenie žaloby bolo vykonané aj v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorá nasleduje po splatnosti omeškanej splátky pre ktorú sa úver zosplatnil.

72. V zmysle čl. III. Zmluvy bol termín konečnej splatnosti určený dňom 20. januára 2024. Vychádzajúc zo súdom konštatovanej neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru, to potom znamená, že tento naďalej trvá. Podmienka splatnosti pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyžadovaná § 92 ods. 8 zákona o bankách i § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. pre platné postúpenie takejto pohľadávky, teda nebola naplnená.

73. Z uvedeného dôvodu nie je potom ani následný právny úkon, t.j. samotné postúpenie pohľadávky, platným právnym úkonom, ale je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

74. Vzhľadom na uvedené súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, spôsobeného neplatnosťou zosplatnenia úveru a z tohto dôvodu i neplatnosťou následného postúpenia pohľadávky, keďže pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, nebola podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilá na postúpenie, zamietol.

75. K tomu sa žiada dodať, že žalobcovi nebolo možné priznať nárok ani len na sumu zodpovedajúcu tým splátkam, ktoré už boli splatné pred postúpením pohľadávky. Zo znenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. totiž vyplýva, že zákon vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky, aby pohľadávka ako celok bola po konečnom termíne splatnosti alebo sa stala splatnou pred konečným termínom splatnosti. Podstatným pre naplnenie tejto podmienky je teda skúmanie, kedy došlo alebo malo dôjsť k termínu konečnej splatnosti poskytnutého úveru ako celku, nielen jeho jednotlivých splátok.

76. Záverom súd považuje za dôležité uviesť, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným záverom o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu bola súdom v priebehu konania pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu uznesením č. k. 10Csp/61/2021-109 z 30. mája 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. júna 2022, keďže inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, pri ktorom sa súd zaoberá splnením podmienok len podľa § 80 CSP, a teda rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu, a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené, skutočne existujú a skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej, a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (podobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 2/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 1/2018, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2018, sp. zn. 8 Cdo 28/2017).

77. Vzhľadom na záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu a zamietnutie žaloby považoval súd za nadbytočné zaoberať sa ďalšími námietkami obsiahnutými v písomných podaniach žalovaného. Majúc na zreteli zásadu hospodárnosti konania, už tieto z uvedeného dôvodu neposudzoval.

78. K tomu súd len pre úplnosť uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu

uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. novembra 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

79. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

80. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

82. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

83. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 7 899,27 eur s príslušenstvom, pričom v priebehu konania vzal žalobu postupne v časti o zaplatenie 1 339,12 eur s príslušenstvom späť, a to v časti o zaplatenie 1 212,39 eur s príslušenstvom z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej pohľadávky, realizovaných žalovaným po podaní žaloby, a v časti o zaplatenie sumy 126,73 eur (zodpovedajúcej nákladom spojeným s vymáhaním pohľadávky) s príslušenstvom (o ktorom však súd osobitne nerozhodoval) bez výslovne uvedeného dôvodu v reakcii na výzvu súdu. To znamená, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 1 212,39 eur s príslušenstvom zavinil z procesného hľadiska žalovaný, a preto bolo úspech v tejto časti konania potrebné pričítať žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní teda predstavuje 15,35 % a úspech žalovaného potom predstavuje 84,65 %. V konaní úspešnejšiemu žalovanému preto po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,30 % proti žalobcovi. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).